

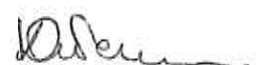
Katarzyna Siemion

Umowa o profesjonalne uprawianie piłki nożnej

Podstawową zasadą regulacji prawnych dotyczących sportu jest ich autonomia. Ustawodawca zdecydował się jedynie na ogólną regulację w tym zakresie, jednocześnie przyznając wyłączne prawo do ustanawiania reguł sportowych, organizacyjnych i dyscyplinarnych związkom sportowym. Mimo, że w ostatnim czasie coraz częściej podejmowane są próby dyskusji na temat prawnej reglamentacji sportu, brak jest kompleksowej analizy podjętej tematyki w szczególności w zakresie analizy, jak regulacje wewnątrzwiązkowe kształtują prawa i obowiązki podmiotów działających w sporcie.

Podjęty temat jest doniosły z tego względu, że sytuacja prawna stron umowy o profesjonalne uprawianie piłki nożnej jest skomplikowana, co oznacza, że nie da się jej ocenić bez uwzględnienia specyfiki sportu. Podstawowe zasady prawa, takie jak: swoboda kontraktowania, autonomia woli stron, które dają stronom umowy możliwość kształtowania praw i obowiązków według swego uznania, ulegają ograniczeniu poprzez regulacje wewnątrzwiązkowe. Ingerują one w swobodę przyznaną stronom umowy o profesjonalne uprawianie piłki nożnej, w konsekwencji wpływają na kształt praw i obowiązków tych podmiotów. Przedmiotem rozważań jest umowa o profesjonalne uprawianie piłki nożnej jako umowa cywilnoprawna. Wynika to z tego, że w sektorze piłki nożnej głównie takie umowy są zawierane. Dodatkowo, wskazuje się w doktrynie i praktyce prawa, że stosunek cywilnoprawny, w porównaniu do stosunku pracowniczego, pozwala na swobodne kształtowanie praw i obowiązków stron umowy o profesjonalne uprawianie piłki nożnej i bardziej odpowiada specyfice sportu.

W ramach niniejszej rozprawy, w szczególności z zastosowaniem metody dogmatycznej – prawnej, określony został charakter prawny umowy o profesjonalne uprawianie piłki nożnej, jak również kwestie dotyczące możliwości jej zawarcia, praw i obowiązków stron tej umowy, a także kwestie odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy. Dokonano oceny, jaki charakter mają regulacje ustanawiane przez organizacje i związki sportowe, a także czy są one skuteczne w świetle przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Dodatkowo, dokonano analizy praktyki prawa w tym zakresie, a dzięki informacjom uzyskanym od zawodników i przedstawicieli klubów sportowych określono, jakie postanowienia umowne są najczęściej zawierane przez strony.

Rozprawa składa się ze wstępu, sześciu rozdziałów, a każdy z nich jest opatrzony wnioskami. W pierwszym rozdziale omówiono podstawowe definicje związane z omawianą problematyką, takie jak pojęcie sportu, zawodnika i klubu sportowego. Dodatkowo, wskazano na rolę społeczną i gospodarczą sportu. W drugim rozdziale opisano kwestie dotyczące ustanawiania regulacji wewnętrznych przez organizacje i związki sportowe oraz zakresu prawnej reglamentacji sportu. W trzecim rozdziale omówiono charakter prawny umowy o profesjonalne uprawianie piłki nożnej. W czwartym rozdziale przedstawiono kwestie dotyczące zawarcia umowy o profesjonalne uprawianie piłki nożnej.

W piątym rozdziale omówiono prawa i obowiązki stron kontraktu zawodniczego. W szóstym rozdziale przeanalizowano odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy oraz kwestie dotyczące rozstrzygania sporów w sporcie. Każdy rozdział zawiera wnioski. Ostatnią część merytoryczną rozprawy stanowi Zakończenie, w którym zostały sformułowane wnioski końcowe oraz ewentualne wnioski de lege ferenda.

Krzysztof Słoboda
Białystok, 22.01.2020r.